

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										יא
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות מימרא											
אבא שאול:	יביא עדודה לב"ד									◊	ז	יא.
	מאי לאו בהא קמיפלגי									ז		יא.
דמר סבר: [אבא שאול]	פחת נבילה דניזק הוי									◊	ז	יא.
ומר סבר: [ת"ק]	דמויק הוי									◊	ז	יא.
	לא, דכ"ע דניזק, והכא בטורח נבילה קמיפלגי									!	◊	יא.
והתניא, אחרים	מניין שעל בעל הבור להעלות שור מבור? ת"ל: (שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו והמת.									■	■	יא.
אביי לרבא:	האי טורח נבילה ה"ד?									^	◊	יא.
	אילמא דבבירא שויה זוזא ואגודא שויה ארבע									!	^	יא.
	כי טרח בדנפשיה טרח									ז	^	יא.
א"ל: [רבא]	לא צריכא, דבבירא שויה זוזא ואגודא נמי שויה זוזא.									!	◊	יא.
	ומי איכא כה"ג?									ז		יא.
	אין, דהא אמרי אינשי: כשורא במתא בזוזא, כשורא בדברא בזוזא.									!		יא.
שמואל: [מנהג דיינים - (רש"י)]	אין שמין לא לגנב ולא לגזול אלא לנוקין										■	יא.
ואני אומר: [שמואל]	אף לשואל, ואבא מודה לי.										■	יא.
איבעיא להו:	ה"ק: אף לשואל שמין ואבא מודה לי, או דלמא ה"ק: ואני אומר אף לשואל אין שמין ואבא מודה לי?										^	יא.
ת"ש:	דההוא גברא דשאל נרגא מחבריה, תברה, אתא לקמיה דרב,									!	◊	יא.
א"ל: [רב]	זיל שלים ליה נרגא מעליא									■	!	יא.
	ש"מ: אין שמין.										!	יא.
אדרבה										ז	◊	יא.
מדאמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב:	דינא הכי?									ז	ז	יא.
[רב]	ושתיק									■	ז	יא.
	ש"מ: שמין.									ז		יא.
איתמר, אמר עולא א"ר אלעזר:	שמין לגנב ולגזול										◊	יא.
רב פפי:	אין שמין.										◊	יא.
	והלכתא: אין שמין לא לגנב ולא לגזול, אבל לשואל שמין, כדרב כהנא ורב אסי.										■	יא.
ואמר עולא א"ר אלעזר:	שליא שיצתה מקצתה ביום ראשון ומקצתה ביום שני - מונין לה מן הראשון.										■	יא.
א"ל רבא:	מה דעתך? לחומרא, חומרא דאתי לידי קולא הוא, דקא מטהרת לה מראשון										ז	יא.
אלא אמר רבא:	לחוש חוששת, מימנא לא ממניא אלא לשני.										■	יא.
	מאי קמ"ל? דאין מקצת שליא בלא ולד										ז	יא.
תנינא:	שליא שיצתה מקצתה אסורה באכילה, סימן ולד באשה, סימן ולד בבהמה										■	יא.
	אי ממנני', הוה אמינא דיש מקצת שליא בלא ולד, וגזירה מקצתה אטו כולה, קמ"ל.										!	יא.
ואמר עולא א"ר אלעזר:	בכור שנטרף בתוך ל' יום - אין פודין אותו.										■	יא.
וכן תני רמי בר חמא:	מתוך שנאמר: (במדבר י"ח) פדה תפדה, יכול אפי' נטרף בתוך ל' יום? ת"ל: אך - חלק.										■	יא.
ואמר עולא א"ר אלעזר:	בהמה גסה נקנית במשיכה.										■	יא.
והא אנן תנן:	במסירה										■	יא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator															
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
הוא דאמר כי האי תנא															יא:		
זו וזו במשיכה	דנניא, וחכמים:		◆	■	!									◇	יא:		
זו וזו בהגבהה.	רבי שמעון:		◆	■	!									◇	יא:		
האחין שחלקו - מה שעליהן שמין, ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין.	ואמר עולא א"ר אלעזר:												■	◇	יא:		
פעמים אף מה שעליהן אין שמין, משכחת לה בגדול אחי, דניחא להו דלשתמעון מיליה.	רב פפא:												■	◇	יא:		
שומר שמסר לשומר - פטור ולא מיבעיא שומר חנם שמסר לשומר שכן, דעלווי עלייה לשמירתו, אלא אפילו שומר שכן שמסר לשומר חנם, דהשתא גרועי גרעיה לשמירתו - נמי פטור, שהרי מסר לבן דעת.	ואמר עולא א"ר אלעזר:												◆	■	◇	יא:	
שומר שמסר לשומר - חייב ולא מיבעיא שומר שכן שמסר לשומר חנם, דגרועי גרעיה לשמירתו, אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכן - חייב, דאמר ליה: את מהימנת לי בשבועה, האי לא מהימן לי בשבועה.	רבא:												◆	■	◇	יא:	
הלכתא: גובין מן העבדים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:													■	◇	יא:	
אמר רבי אלעזר אפ' מיתמי?	ר"נ לעולא:													ז	◇	יא:	
לא, מיניה.	[רבי אלעזר]													!	◇	יא:	
מיניה, אפ' מגלימא דעל כתפיה														ז		יא:	
הכא במאי עסקינן - שעשאו אפותיקי כדרבא														!	◇	יא:	
עשה עבדו אפותיקי ומכרו - בעל חוב גובה הימנו, שורו אפותיקי ומכרו - אין ב"ח גובה הימנו, מ"ט? הא אית ליה קלא, והא לית ליה קלא.	דאמר רבא:													!	■	◇	יא: